

Галина БОРЕЙКО,

orcid.org/0000-0002-0787-0493

кандидат історичних наук, доцент,

доцент кафедри театральної режисури

Рівненського державного гуманітарного університету

(Рівне, Україна) *halbor@ukr.net*

Анетта ОМЕЛЬЧЕНКО,

orcid.org/0000-0001-6463-8714

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри теорії та методики навчання мистецьких дисциплін

Бердянського державного педагогічного університету

(Запоріжжя, Україна) *omelchenkoanetta@gmail.com*

Микола ЦАП'ЯК,

orcid.org/0000-0003-3645-201X

доктор філософії з культурології,

доцент кафедри хореографії

Волинського національного університету імені Лесі Українки

(Луцьк, Україна) *Tsariak.Mykola@vnu.edu.ua*

ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ТРАДИЦІЙ: ІНТЕГРАЦІЯ ТРАДИЦІЙНОЇ ЕТНОКУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ТА ЦИФРОВИХ ВІЗУАЛЬНИХ ПРАКТИК У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА

У статті проведено аналіз переосмислення українських етнічних традицій у сучасному мистецтві крізь призму їхньої інтеграції з цифровими технологіями. Наголошується, що цей процес є відповіддю на глобальні трансформації ХХІ ст., які накладають відбиток масової культури на традиційні культурні надбання. Він не лише розширює межі художньої уяви, але й створює нові можливості для збереження національної культурної ідентичності та популяризації її на міжнародному рівні.

Цифрові технології у наукових дослідженнях зазвичай розглядаються як каталізatori появи нових форм і жанрів. Водночас у контексті українського мистецтва виявлено недостатнє вивчення комплексного симбіозу етнічних мотивів із цифровими інструментами. Проблема полягає в тому, що окремі аспекти вже досліджувались (народні ремесла, сучасне медійне мистецтво), проте системний аналіз сучасних практик українських митців залишається маловивченим.

Розглядаються ключові перспективи цього синтезу, зокрема, роль цифрових технологій у створенні мистецьких творів, які об'єднують традиційність і новаторство. Наголошується на важливості проблеми авторських прав в умовах зростаючої алгоритмізації творчих процесів. Попри технологічний прогрес, підкреслюється неможливість повноцінного заміщення людської творчості через брак у цифрових алгоритмів суб'єктивного й емоційного досвіду.

Окрема увага приділяється ролі цифрових платформ як засобу крос-культурного обміну. Онлайн-галереї та соціальні мережі сприяють доступності мистецтва й руйнуванню географічних, мовних, соціальних бар'єрів. Українська етнічна тематика в цифровому мистецтві набуває нового звучання через візуальні медіа, інтерактивні формати та віртуальні середовища. Це дозволяє створювати унікальні проекти, які гармонійно поєднують локальність із глобальними ідеями та демонструють новаторський підхід до народної художньої спадщини. Крім того, підкреслюється важливість етичного ставлення до культурної апропріації, що передбачає повагу до етнокультурних джерел.

У статті розглядаються сучасні практики окремих українських митців. Зокрема художник Олег Шупляк органічно інтегрує традиційний живопис із такими технологіями, як доповнена реальність і відео-арт. Його роботи серії «Двовзори» створюють ефекти, що переосмислюють українську ідентичність, реагуючи на сучасні суспільні явища та репрезентують знакові для української культури мотиви і сюжети. Марта Пітчук – мисткиня, яка успішно адаптувала цифрові технології у своїй творчості, зберігаючи зв'язок з етнокультурною спадщиною та жіночою оптикою. Її роботи поєднують традиційний жіночий стрій із гіперреалістичними образами та цифровими ефектами.

Розглядається трансформація традиційної етнічної танцювальної культури під впливом діджиталізації та міжкультурної взаємодії. Танець, як універсальний феномен культури, що функціонує на архетипному, ритуаль-

ному та естетичному рівнях, залишається важливим засобом збереження і передачі культурного досвіду попри появу нових жанрів і спрощених форм. Народна хореографія прагне адаптуватися до сучасних умов сценічного мистецтва, хоча це неминуче породжує дискусії щодо можливої втрати автентичності.

Сучасне хореографічне мистецтво активно інтегрує цифрові інструменти, мультимедійні підходи, технології VR та AR для створення інтерактивних перформансів і освітніх заходів. Цифрові платформи та соціальні мережі суттєво розширюють доступ до танцю, перетворюючи його в динамічний медійний контент (короткі відеоролики, вірусні рухи і челенджі, які стрімко поширюються). Це формує новий тип учасника, користувача, котрий не лише споживає, але й творить, адаптує та розповсюджує танцювальний матеріал.

Зазначається, що поєднання етнічних мотивів із цифровими технологіями в мистецтві сприяє збереженню національної мистецької спадщини, переосмисленню традицій у сучасних форматах та стимулює розвиток художнього мислення. Такий підхід формує дієвий інструмент культурної самопрезентації України на міжнародній арені і водночас впливає на гуманітарний дискурс, використовуючи мистецтво як засіб м'якої сили.

Ключові слова: візуальне мистецтво, віртуальна реальність, доповнена реальність, етнічні мотиви, культурна апропріація, культурна ідентичність, міждисциплінарний підхід, народна культура, танцювальне мистецтво, цифрові технології.

Galyna BOREIKO,

orcid.org/0000-0002-0787-0493

*Candidate of Historical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Theater Directing
Rivne State Humanities University
(Rivne, Ukraine) halbor@ukr.net*

Anetta OMELCHENKO,

orcid.org/0000-0001-6463-8714

*PhD in Pedagogical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Theory and Methods of Teaching Art Disciplines
Berdyansk State Pedagogical University
(Zaporizhzhia, Ukraine) omelchenkoanetta@gmail.com*

Mykola TSAPIAK,

orcid.org/0000-0003-3645-201X

*Doctor of Philosophy in Cultural Studies,
Associate Professor at the Department of Choreography
Lesya Ukrainka Volyn National University
(Lutsk, Ukraine) Tsapiak.Mykola@vnu.edu.ua*

RETHINKING TRADITIONS: INTEGRATION OF TRADITIONAL ETHNO-CULTURAL HERITAGE AND DIGITAL VISUAL PRACTICES IN THE CONTEXT OF THE DEVELOPMENT OF CONTEMPORARY UKRAINIAN ART

The article analyzes the reinterpretation of Ukrainian ethnic traditions in contemporary art through the prism of their integration with digital technologies. It is emphasized that this process is a response to the global transformations of the 21st century, which impose the imprint of mass culture on traditional cultural heritage. It not only expands the boundaries of artistic imagination, but also creates new opportunities for preserving national cultural identity and popularizing it at the international level.

Digital technologies in scientific research are usually considered as catalysts for the emergence of new forms and genres. At the same time, in the context of Ukrainian art, insufficient study of the complex symbiosis of ethnic motifs with digital tools has been revealed. The problem is that some aspects have already been studied (folk crafts, modern media art), but a systematic analysis of contemporary practices of Ukrainian artists remains poorly studied.

The key prospects of this synthesis are considered, in particular, the role of digital technologies in the creation of works of art that combine tradition and innovation. The importance of copyright issues is emphasized in the context of the increasing algorithmization of creative processes. Despite technological progress, the impossibility of fully replacing human creativity is emphasized due to the lack of subjective and emotional experience in digital algorithms.

Special attention is paid to the role of digital platforms as a means of cross-cultural exchange. Online galleries and social networks contribute to the accessibility of art and the destruction of geographical, linguistic, and social barriers. Ukrainian ethnic themes in digital art acquire a new sound through visual media, interactive formats, and virtual environments. This allows for the creation of unique projects that harmoniously combine locality with global ideas

and demonstrate an innovative approach to folk artistic heritage. In addition, the importance of an ethical attitude to cultural appropriation, which implies respect for ethnocultural sources, is emphasized.

The article examines the contemporary practices of individual Ukrainian artists. In particular, the artist Oleh Shuplyak organically integrates traditional painting with technologies such as augmented reality and video art. His works from the "Binoculars" create effects that rethink Ukrainian identity, responding to modern social phenomena and representing motifs and plots that are symbolic of Ukrainian culture. Marta Pitchuk is an artist who has successfully adapted digital technologies in her work, while maintaining a connection with ethnocultural heritage and female optics. Her works combine traditional female attire with hyperrealistic images and digital effects.

The transformation of traditional ethnic dance culture under the influence of digitalization and intercultural interaction is considered. Dance, as a universal cultural phenomenon that functions at the archetypal, ritual and aesthetic levels, remains an important means of preserving and transmitting cultural experience, despite the emergence of new genres and simplified forms. Folk choreography seeks to adapt to modern conditions of performing arts, although this inevitably gives rise to discussions about possible losses of authenticity.

Modern choreographic art actively integrates digital tools, multimedia approaches, VR and AR technologies to create interactive performances and educational events. Digital platforms and social networks significantly expand access to dance, transforming it into dynamic media content (short videos, viral movements and challenges that spread rapidly). This forms a new type of participant, user, who not only consumes, but also creates, adapts and distributes dance material.

It is noted that the combination of ethnic motifs with digital technologies in art contributes to the preservation of the national artistic heritage, the rethinking of traditions in modern formats and stimulates the development of artistic thinking. This approach forms an effective tool for the cultural self-presentation of Ukraine in the international arena and at the same time influences the humanitarian discourse, using art as a means of soft power.

Key words: visual art, virtual reality, augmented reality, ethnic motifs, cultural appropriation, cultural identity, interdisciplinary approach, folk culture, dance art, digital technologies.

Постановка проблеми. У сучасному мистецькому дискурсі простежується тенденція до інтеграції традиційних художніх практик із цифровими технологіями. Цей синтез не лише трансформує звичні парадигми творчого процесу, але й значно розширює межі художньої уяви, стимулює міждисциплінарну взаємодію та відкриває нові перспективи для переосмислення народної художньої культури в умовах цифрової епохи (Величко, 2025: 155).

XXI ст. ознаменувалося динамічними трансформаціями в розвитку людської цивілізації. Активне впровадження новітніх технічних засобів, розвиток масових комунікацій та поширення інформаційних технологій сприяли утвердженню масової культури, що витіснила традиційну народну культуру на периферію культурного дискурсу. Однак сучасні соціокультурні виклики знову актуалізують потребу повернення до національних культурних джерел, зокрема через переосмислення етнічних мистецьких традицій та можливість їх репрезентації у віртуальній площині.

Аналіз досліджень. Дослідження взаємодії традиційного та цифрового в мистецтві є порівняно новим напрямком, який активно розвивається. Низка науковців вивчає вплив технологій на трансформацію художніх практик. Зокрема праці таких авторів, як G. Dölkeles та Y. Bakreski, висвітлюють загальні аспекти застосування цифрових інструментів у візуальному мистецтві, акцентуючи на їхньому потенціалі для створення нових форм і жанрів. Йдеться про перетин мистецтва, дизайну та цифрових технологій, що означає значний зсув

у реалізації, концептуалізації та сприйнятті творчих процесів. Оскільки сучасні технології продовжують еволюціонувати, вони істотно впливають на методи та засоби художнього вираження, змінюючи традиційні підходи і стимулюючи появу нових форм, таких як цифрове, програмне чи віртуальне мистецтво. Цей технологічний прорив не лише трансформує мистецький і дизайнерський простір, а й переосмислює перспективи самої творчості. Усвідомлення впливу цих інновацій є критично важливим для розуміння сучасних і майбутніх напрямів розвитку мистецтва (Dölkeles, 2025). Цифрові технології, безсумнівно, трансформували сучасний процес створення мистецтва. Епоха цифрових інструментів дарує нам безпрецедентні можливості для творчості та численні художні форми для самовираження, формуючи унікальну естетику. Окрім того, ці технології привнесли нові медіа, які поставили під сумнів традиційні уявлення про засоби мистецтва, роль автора та взаємодію з аудиторією. Вони вплинули навіть на класичні нетехнологічні медіа, такі як живопис, рисунок чи скульптура, змінюючи їхнє сприйняття та створення (Bakreski, 2022: 17). У статті А. Куомугіша розглядається історична взаємодія мистецтва і технологій з акцентом на ключові технічні досягнення, які вплинули на творчі процеси, цифрові інструменти, методи роботи та використання штучного інтелекту, що трансформують способи створення та сприйняття мистецтва (Kuomugisha, 2025).

В українському контексті існуючі дослідження здебільшого зосереджені на окремих аспектах:

вивченні народних ремесел, аналізі сучасного мистецтва або ж розгляді впливу цифрових технологій на медійну сферу (Баркова, Кульчицький, 2019; Давимука, 2025; Ллойд-Маєр, 2025; Ясенев, 2023). Однак комплексний аналіз поєднання етнічних мотивів та цифрових технологій у сучасному українському мистецтві не проводився. Бракує ґрунтовних праць, які б систематизували досвід українських митців у цьому напрямку, виявили ключові тенденції, проблеми та перспективи такого симбіозу. Наприклад, роботи Т. Біршової (2023), Т. Горбула (2023), М. Кулиняка (2022) торкаються питань збереження культурної спадщини, але рідко виходять за межі традиційного розуміння цього процесу. Водночас дослідження В. Бистрякової та ін. (2017), В. Ропецького та ін. (2024) зосереджуються на інноваціях у мистецтві, проте часто оминають аспекти інтеграції з етнічними традиціями. Публікація А. Руденченко та ін. (2023) зосереджена на цифровому етномистецтві як важливому інструменті збереження культурної спадщини та популяризації традицій і звичаїв народів світу. Автори обґрунтовують необхідність створення освітніх програм для здобувачів освіти з цифрового етномистецтва в університетах України.

Така ситуація в наукових розвідках з окресленої проблематики вказує на необхідність більш глибокого міждисциплінарного дослідження, яке б поєднувало знання з мистецтвознавства, культурології, етнографії та цифрових технологій.

Таким чином, актуальність цього дослідження зумовлена не лише загальносвітовими тенденціями діджиталізації мистецтва, а й нагальною потребою України у пошуку нових шляхів збереження, переосмислення та популяризації власної культурної ідентичності в умовах сучасних викликів. Це дослідження має на меті заповнити існуючу прогалину, надавши системний аналіз сучасних практик українських митців, які поєднують етнічні мотиви з цифровими технологіями.

Мета статті полягає в аналізі процесу інтеграції етнічних мотивів і цифрових технологій у сучасному українському мистецтві з акцентом на його візуальну та танцювальну складові.

Виклад основного матеріалу. Традиційні медіа зазнали трансформацій через процеси гібридизації та злиття, які призвели до формування пост-медійного контексту. Однак варто пам'ятати, що наша доба не перша, коли технологічні інновації кардинально змінюють художню практику. Наприклад, відкриття олійних фарб, техніки сфумато та лінійної перспективи в Європі XV ст. визначили нові стандарти для живопису та

малюнку, сприяючи утвердженню ренесансного бачення сили людського розуму. Не можна залишити поза увагою й революцію, яку спричинила фотографія. Вона не тільки стала новим інструментом художнього вираження, але й змінила сприйняття зображень, кидаючи виклик детальному реалізму традиційного мистецтва та переосмислюючи підхід до форми й простору в західній культурі (Bakreski, 2022: 17).

Цифрові технології не лише змінюють традиційні форми мистецтва, а й стають каталізатором появи абсолютно нових напрямів, створених за участі штучного інтелекту (ШІ). Яскравим прикладом цього є платформи на кшталт Midjourney, які використовують алгоритми машинного навчання для генерації візуальних творів, що спонукають переосмислити саме поняття мистецтва. Аналізуючи величезні масиви даних із класичних та сучасних художніх творів, такі системи, як Midjourney, здатні створювати цілком нові витвори. Вони одночасно базуються на стилістичних і концептуальних засадах традиційного мистецтва та відкривають нові горизонти завдяки потенціалу ШІ (Midjourney). Така хвиля мистецтва, створеного алгоритмами, не лише розширює можливості художнього самовираження, але й ставить перед суспільством важливі питання про роль людської творчості та природу авторства в умовах цифрової доби. З еволюцією штучного інтелекту, ймовірно, з'являтиметься ще більше інноваційних витворів, які дедалі сильніше стиратимуть межу між людською та машинною творчістю (Gere, 2007).

Поняття «цифрове мистецтво» охоплює творчі практики, що використовують цифрові технології для створення, модифікації або презентації художніх творів. Його становлення відбувалося ще у 1960-х рр., коли митці почали експериментувати з комп'ютерною графікою та обчислювальними методами у творчій діяльності. Однак лише з 1990-х рр. цифрове мистецтво отримало широке визнання у фахових мистецьких колах (Wei, 2024: 2–3). Еволюція цифрового мистецтва суттєво змінила погляд на традиційні форми художнього вираження, піддаючи сумніву сприйняття мистецтва як виключно матеріального об'єкта. Цифрові твори вирізняються здатністю до тиражування, масового поширення та інтерактивності, що не лише підвищує їхню доступність, але й створює нові можливості для взаємодії з аудиторією. Наприклад, підхід Крістін Тьєн Ван до створення мемів у мистецтві виходить за межі звичайної візуалізації інтернет-культури в традиційному форматі. Її роботи спрямовані на глибше осмислення того, як ми взаємодіємо з цифровими

образами та їхніми значеннями. Меми, якими б недовговічними та мінливими вони не були, часто є дзеркалом духу часу, чи то через саркастичне висміювання суспільних проблем, формування політичних заяв, чи то як спостереження за абсурдністю сучасної реальності. Використовуючи витончений процес живопису, мисткиня переосмислює швидкоплинну природу мемів, надаючи їм більш стійкої форми та демонструючи контраст між швидкістю Інтернету і тривалістю художнього процесу. Її роботи спонукають глядачів замислитися над стрімкістю технологічного поступу і впливом цифрових медіа на нашу увагу, культурні цінності та спосіб споживання контенту. Творчість Крістін Тьєн Ван – це не просто критичне переосмислення мем-культури чи аналіз цифрової економіки. Йдеться радше про дослідження того, як технології змінюють наше світосприйняття та емоційні реакції. Через свою мистецьку практику вона веде діалог про взаємозв'язок капіталізму, технологій і культури, ставлячи під сумнів вплив онлайн-життя на нашу самоідентичність і погляд на навколишній світ. Переносячи хаотичну, часто непередбачувану естетику мемів і криптовалют у рамки традиційного живопису, художниця запрошує замислитися над сутністю цифрових символів та їх роллю у відображенні мінливих відносин з технологіями як у віртуальній, так і в фізичній реальності (Harper, 2024).

У сучасну епоху цифрові технології стали чи не головним рушієм трансформації художнього вираження. Завдяки використанню програмного забезпечення, алгоритмів та інтерактивних середовищ митці отримали унікальну можливість досліджувати нові горизонти творчості. Це дозволяє їм створювати складні, багатовимірні та інтерактивні твори, які раніше були технічно недосяжними. Серед основних напрямів, які сьогодні активно розвиваються у цифровому мистецтві, можна виділити такі:

- *генеративне мистецтво*, що використовує алгоритми, зокрема інструменти ШІ та машинного навчання, для створення автономних візуальних композицій та унікальних художніх форм (Капустін, 2025: 105–107);

- *технології віртуальної реальності (VR) і доповненої реальності (AR)*, які занурюють глядача в інтерактивні мультимодальні середовища, що відкривають новий доступ до сприйняття мистецтва (Атаманенко, 2025: 49; Wei, 2024: 6);

- *цифровий живопис і скульптура*, які використовують спеціалізоване програмне забезпечення для відтворення традиційних технік. Водночас ці інструменти розширюють можливості візуальної

експресії, додаючи новий вимір творчій практиці (Храмова-Баранова, 2023: 52–53).

Розглядаючи перспективи найближчого майбутнього, стає очевидним, що роботи, створені за допомогою цифрових технологій, поступово набувають значущої ролі у світі мистецтва. Завдяки їх невинному вдосконаленню, ми спостерігатимемо появу ще більш складних і естетично витончених алгоритмів, здатних створювати оригінальні мистецькі твори. Розвиток таких технологій сприятиме формуванню платформ, які відкриють нові можливості для співпраці митців із цифровими системами, розмиваючи грані між людською креативністю та машинною технологічністю. З поширенням мистецтва, створеного за допомогою використання таких технологій, цілком імовірно виникнуть нові моделі авторських прав і розподілу внеску у творчості, які враховуватимуть роль алгоритмів у створенні художніх творів. Цей напрям обіцяє стати важливим і перспективним вектором розвитку, здатним трансформувати наше розуміння природи мистецтва та його можливих форм. Водночас занепокоєння щодо впливу такого мистецтва на роль митців є цілком природним. Втім важливо пам'ятати, що цифрові технології (*принаймні, нам так хочеться думати – Авт.*) навряд чи зможуть повністю замінити людську творчість та унікальне бачення митців. Хоча ці системи дійсно здатні створювати вражаючі роботи, їм бракує суб'єктивного й емоційного досвіду, який є джерелом справжньої оригінальності. Творчість залишається глибоко особистим процесом, що спирається на унікальний світогляд, переживання та внутрішній стан кожного митця. Таким чином, мистецтво, створене за допомогою цифрових технологій, відкриваючи нові горизонти для творчості, не нівелює значущість ролі митців та усього людського мистецького досвіду (Impact of Digital Technology on Art, 2023).

Сучасне мистецтво стає важливою платформою для крос-культурного обміну, де цифрові технології відіграють визначальну роль у формуванні діалогу між локальними традиціями та глобальним культурним контекстом (Cherniyavskiy et al., 2022: 153–154). Етнічна тематика в такій творчості не лише зберігає свою автентичність, а й відкриває нові форми вираження через впровадження візуальних медіа, інтерактивних форматів і віртуальних середовищ. Завдяки цифровим підходам культурна спадщина сприймається як відкрита й гнучка система, що здатна адаптуватися до сучасних викликів і залучати все ширшу аудиторію. Такий підхід сприяє створенню унікальних мистецьких проєктів, які гармонійно поєднують тра-

диційність із новаторством, а локальні акценти – із глобальними ідеями (Song, 2009: 124).

Цифрові платформи суттєво змінили світ мистецтва, відкривши нові горизонти внаслідок демократизації доступу до художніх творів. Онлайн-галереї, художні соціальні мережі та віртуальні виставки стали інструментами, які руйнують географічні межі, даючи змогу митцям демонструвати свої роботи глобальній аудиторії. Цифрове мистецтво стало своєрідною універсальною мовою, яка долає мовні та культурні бар'єри й об'єднує людей, незалежно від їхнього досвіду, мови та фізичного перебування. Цифрові мистецькі платформи створюють безцінний простір для митців, дозволяючи їм передавати свої унікальні культурні наративи та бачення світу. Завдяки своїй творчості вони формують емоційний зв'язок із глядачами, спонукаючи їх до глибшого розуміння різноманітності та поцінування багатогранного культурного розмаїття. Відкритість до культурного різноманіття породжує на цих платформах глобальний діалог, який не лише зберігає культурну спадщину, але й сприяє появі нових ідей, збагачуючи спільний людський досвід. Деякі жанри цифрового мистецтва активно стимулюють участь глядачів, формуючи відчуття причетності та спільного досвіду, незалежно від культурних відмінностей. Інтерактивні інсталяції та онлайн-спільноти митців, зокрема, занурюють учасників у цікавий досвід, який долає географічні бар'єри та зміцнює зв'язки між людьми з різним бекграундом (Wu, 2025). Завдяки таким партисипативним форматам, цифрове мистецтво не лише поглиблює залученість, але й стає майданчиком для обміну думками та ідеями, сприяючи формуванню більш згуртованого й емпатійного глобального суспільства. Швидке поширення цифрового мистецтва, що черпає натхнення з різноманітних культурних джерел, породжує актуальні питання щодо культурної апропріації (Nasution, Ghani, 2019). Митцям, які працюють у цій сфері, важливо підходити до використання культурних мотивів із чутливістю та глибокою повагою, враховуючи особливості культурної ідентичності та спадщини. Тісна співпраця і консультації з представниками відповідних спільнот стають ключовими для забезпечення автентичного відображення та сприяння реальному обміну культур без елементів експлуатації. Заохочуючи взаєморозуміння і повагу, митці можуть ефективно долати виклики культурної апропріації та сприяти створенню більш інклюзивного та етично виваженого простору у сфері цифрового мистецтва (Digital Art and Cross-Cultural Connectivity in 2024). Цифрове етномис-

тецтво об'єднує етнографію та сучасні технології для створення візуальних матеріалів, які відображають культурну спадщину та самобутність певних спільнот. Завдяки використанню таких цифрових інструментів, як відео, фотографія чи аудіо, митці отримують можливість створювати артефакти, що акцентують увагу на звичаях і традиціях різних народів. Це може проявлятися як документальний фільм про національні свята, веб-ресурс, присвячений історії та культурному надбанню, або ж інтерактивна мультимедійна інсталяція, що демонструє традиційне ремесло чи народні обряди (Руденченко та ін., 2023: 375).

У цьому контексті більш предметно зупинимось на творчості сучасних українських митців та мисткинь, які у своїй творчості активно переосмислюють етнічні українські традиції та популяризують культурну спадщину, надаючи їй нового звучання завдяки технологічним можливостям віртуальної доби.

Олег Шупляк – багатогранний художник. Насамперед він відомий своїми «Двовзорами» (картинами-оптичними ілюзіями), якими захоплювався ще у студентські роки та які не віталися в радянських рамках соцреалізму. На сьогодні до цієї серії робіт митця входить понад 300 творів. Як згадує сам митець, «коли я почав експериментувати з оптичною ілюзією, мені хотілось, щоб мої картини обов'язково відрізнялися національним колоритом. Я хотів відобразити всі національні символи в одній картині – і Дніпро, і кручі, і політ сокола, і козака з бандурою. І, головне, щоб всі символи разом створили образ найвеличнішого сина України – Тараса Шевченка. Спочатку це завдання здавалося непосильним. Я довго думав, але одного разу в світлотінях скульптури Шевченка я побачив всю композицію одразу і взявся втілювати її на полотні» (цит. за Фук, 2021).

До 2014 р. творчість О. Шупляка вирізнялася мирними мотивами та аполітичністю. Це видно з назв таких серій картин, як «Український космос», «Рідна земля», «Польоти над полями». Відтоді митець створив двовзори «ЗЛО буде знищене!», «Війна», «Поборемо», серію «Андрофаги в Україні», концентруючись на жанрі політичної карикатури та сатири (Самченко, 2022). Етнічні мотиви переплітаються із сьогоденням, з темою російсько-української війни та бажанням донести світові засобами мистецтва біль та трагедію, які переживає Україна через агресію російських окупантів. Художник вражає своєю сміливістю у творчих експериментах, гармонійно поєднуючи традиційний живопис із сучасними інноваційними напрямками, такими як відео-арт і доповнена реальність. Його роботи сприймаються як

своєрідний мистецький код, що відтворює багатогранність української ідентичності, демонструючи її культурну спадщину та національний характер. Митець тонко переплітає стародавні українські символи, орнаменти й архетипи з актуальними художніми концепціями, створюючи унікальний мистецький простір. У його творчості минуле та сучасність вступають у діалог, що дозволяє глядачеві не лише глибше усвідомити власну сутність, але й переосмислити ідеали попередніх поколінь через призму сучасного мистецтва (Oleg Shupliak – Official website).

Марта Пітчук представляє покоління митців, які вміло інтегрують цифрові технології у свою художню діяльність. Водночас вона зберігає тісний зв'язок з етнокультурною спадщиною, додаючи до своїх робіт акценти жіночої оптики. Її творчість вирізняється потужною візуальною експресивністю, що виникає завдяки гармонійному поєднанню традиційного жіночого строю із сучасними цифровими ефектами, фотоколажами й гіперреалістичними образами (Лазоришин, 2024). Художниця майстерно поєднує традиційний костюм із цифровим гіперреалізмом, створюючи новаторське бачення національної самобутності. Її підхід не обмежується лише фольклорною естетикою, а пропонує глибоке переосмислення ідентичності в контексті сучасної цифрової культури: «Я вважаю, що сучасний український художник повинен пропагувати українське. В своїх картинах хочу показати те, що наше традиційне може бути сучасним, стильним, іти в ногу з часом, але залишити якісь частини нашої традиції, глибин» (цит. за Басалига, 2019).

Творчий підхід Марти Пітчук базується на переосмисленні спадщини не як незмінного надбання, а як динамічного джерела культурного поступу та самовираження.

Традиційна етнічна танцювальна культура сьогодні також зазнає змін під впливом діджиталізації та міжкультурної взаємодії. Танець, як значущий елемент символічного порядку культури, функціонує на різних рівнях: архетипному, несвідомому, ритуальному та естетичному, будучи засобом збереження і передачі культурного досвіду. Він слугує носієм культурної пам'яті, ідентичності та колективних світоглядних уявлень. Хоча культури різняться між собою, танець у різних суспільствах часто виконував схожі функції, такі як ініціація, об'єднання, трансценденція або втілення космологічних концепцій. Ця функціональна спільність наголошує на універсальній природі танцю як феномена культури (Фриз, Мартинів, 2023: 102–103).

У сучасних умовах, визначених технологічним прогресом, глобалізацією та посиленням уваги до тілесних практик, танець зазнає чергової хвилі змін. Виникають нові жанри, комбіновані форми і цифрові платформи для взаємодії через танець. Він все більше виходить за рамки традиційної сцени, стає доступним широкій аудиторії і перетворюється на демократичний спосіб культурного вираження. У той же час танець не втрачає здатності передавати складні значення, впливати на емоції, об'єднувати людей через спільний ритм (Герц, 2021). Народна хореографія, як невід'ємний елемент культурної спадщини, перебуває під впливом глобалізаційних процесів, що спричиняє суттєві зміни в її стилістиці, змісті та способах презентації. Все частіше традиційні танцювальні форми адаптуються до сучасних сценічних умов, що допомагає привернути увагу молодого покоління та популяризувати народне мистецтво. Втім така тенденція не обходиться без суперечок, які стосуються ризику втрати автентичності народних танців. У комерціалізованих інтерпретаціях їх оригінальна символіка та глибоке культурне значення часто згладжуються або відходять на другий план (Квецко, 2021). Сучасне хореографічне мистецтво стрімко розвивається завдяки впровадженню новітніх технологій. Цифрові інструменти й мультимедійні підходи відкривають нові горизонти сценічного вираження, дозволяючи реалізовувати інтерактивні танцювальні вистави, створювати 3D-голограми, відеопроєкції та інтегрувати елементи доповненої реальності. Віртуальна (VR) та доповнена (AR) реальність відкривають нові горизонти для хореографічного мистецтва, надаючи можливість створювати унікальні проєкти. Завдяки цим технологіям танцівник може переміщуватися у віртуальний простір та взаємодіяти з цифровими об'єктами, що суттєво змінює традиційне уявлення про сценічні перформанси. VR-технології активно використовуються в освітньому процесі танцю, дозволяючи студентам відпрацьовувати складні хореографічні елементи у безпечному та інтерактивному цифровому середовищі. Сучасні цифрові платформи й соціальні мережі також відіграють важливу роль у розвитку та популяризації хореографії. YouTube, TikTok і Instagram, забезпечують можливість поширення різноманітних танцювальних стилів, сприяють обміну знаннями між хореографами та відкривають доступ до нових аудиторій, значно розширюючи масштаб сприйняття танцювальних проєктів (Петрик та ін., 2025: 161).

У сучасному просторі міжкультурної комунікації цифрові платформи розширюють традиційні

кордони, роблячи народні танці доступними для глобальної аудиторії (Народні українські танці, 2025). Такий формат відкриває нові можливості для репрезентації національної ідентичності через мову рухів і ритму, а також сприяє більш глибокому розумінню танцю як універсального антропологічного феномена. Завдяки розвитку етнокультурології та культурної антропології в умовах цифрової епохи з'являється можливість вивчати інтеграцію народних танців у цифровий простір, збереження ними автентичності і водночас набуття нових форм вираження. Це дає старт крос-культурному виміру сучасного хореографічного мистецтва, де традиції і новаторство об'єднуються, створюючи новий культурний продукт. У сучасній медіакulturі танець набув нових форм, перетворившись на короткі відео, вірусні рухи та хореографічні челенджі, які блискуче поширюються через мережу, охоплюючи мільйони людей у різних кутках світу. Ця трансформація актуалізувала новий тип учасника танцювального процесу: користувача, який не лише споглядає або професійно виконує танець, але й самостійно створює, адаптує, редагує та розповсюджує його, вкладаючи власний зміст, емоції та переживання. Танцювальні відео на популярних платформах, таких як TikTok, Instagram чи YouTube, стали новітнім способом комунікації, самовираження та культурного обміну. У цьому контексті людське тіло, виконуючи функцію тексту, здатне без слів передавати багатозначні смисли та емоційні посилення. Натомість медіа-середовище перетворюється на глобальну сцену без меж (географічних чи соціальних).

У новому цифровому просторі танець демонструє вражаючу гнучкість та адаптивність. Він миттєво відгукується на сучасні події, соціальні явища, меми, музичні хіти і навіть на політичну дійсність, змінюючись у режимі реального часу. У такому форматі танець виступає як медійний контент: яскравий, короткий, емоційно насичений, простий у виконанні і потенційно вірусний. Паралельно масова культура активно інтегрує танець у комерційні та розважальні проекти. Рухи стають потужним інструментом формування іміджу: від зірок шоу-бізнесу та музичних гуртів до брендів і кінофільмів. Танцювальні елементи активно використовуються у спортивних шоу, телепроектах та рекламі, допомагаючи встановити емоційний зв'язок між аудиторією та продуктом. При цьому

танець є не самоціллю, а виконує роль емоційного акценту: стає носієм стилю, гармонії ритму та настрою. Таким чином, танець працює на створення впізнаваності, привабливості і бажаності, слугуючи ефективним елементом сучасної культури впливу.

Висновки. У сучасну цифрову епоху мистецтво зазнає глибокої трансформації, яка пов'язана з інтеграцією традиційної етнокультурної спадщини та цифрових технологій. Такий синтез не тільки розкриває нові можливості художнього самовираження, але й забезпечує унікальні шляхи для переосмислення і популяризації національної культурної ідентичності. Творчість Олега Шупляка і Марти Пітчук яскраво ілюструє, як цифрові інструменти допомагають зберігати культурну пам'ять, водночас формуючи нові естетичні коди, що відповідають сучасному глобальному контексту.

Окрему увагу варто приділити процесу адаптації народного танцю в умовах цифрового середовища. Розвиток танцювальних традицій у технологічному просторі та їх інтеграція в міжкультурний діалог і масову медіа-культуру демонструють здатність зберігати архетипну сутність, одночасно пристосовуючи форму до актуальних потреб сучасної аудиторії. Танцювальні практики, які поширюються через соціальні мережі, інтерактивні платформи й цифрові медіа, оновлюють сприйняття культурної спадщини новим поколінням, набуваючи нового звучання, відмінного від автентичних зразків.

Важливим аспектом цифрового мистецтва є необхідність відповідального підходу до культурної апропріації. Забезпечення шанобливого і обережного ставлення до етнокультурних джерел стає ключовою умовою створення етичного і відкритого мистецького простору. У цьому ракурсі цифрові платформи відіграють не лише роль інструментів творчості, але й функціонують як рушій діалогу, освіти і взаєморозуміння культур.

Таким чином, інтеграція етнічних мотивів і цифрових технологій у мистецтві сприяє збереженню національної спадщини, переосмисленню традицій у нових форматах і розширенню можливостей художнього мислення. Це створює потужний механізм культурної самопрезентації України на міжнародному рівні, водночас активно впливаючи на гуманітарний дискурс через мистецтво як м'яку силу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Атаманенко А. Використання віртуальної та доповненої реальності в аудіовізуальних творах. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. Вип. 84. Т. 1. С. 47–54. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/84-1-7>.

2. Баркова О., Кульчицький І. Європейський та український досвід використання цифрових технологій у сфері культури. *Цифрова платформа: інформаційні технології в соціокультурній сфері*. 2019. Т. 2. № 2. С. 193–223. URL: <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/717853/1/Barkova%20Kulchytskyu%20Kultura%20vs%20Technology%20Forum%20materials%20.pdf> (дата звернення: 26.07.2025).
3. Басалига М. «Закриваю їм очі, щоб показати характер», – Марта Пітчук про серію картин «Мотанка». *Суспільне. Івано-Франківськ*. 2019. URL: <https://suspilne.media/ivano-frankivsk/5307-zakrivau-im-oci-sob-pokazati-harakter--marta-pitchuk-pro-seriu-kartin-motanka/> (дата звернення: 24.07.2025).
4. Бистрякова В., Осадча А., Пільгук О. Інновації та технології в сучасному мистецтві. *Вісник Львівської національної академії мистецтв*. 2017. Вип. 32. С. 189–199. DOI: <http://10.5281/zenodo.1068901>.
5. Бірзова О. Історико-культурна спадщина України: цифрові технології збереження та популяризація в умовах воєнних дій. *Грані*. 2023. Т. 26. № (5). С. 90–94. DOI: <http://10.15421/1723106>.
6. Величко Д. Синтез традиційних і цифрових технік у сучасному мистецтві. *Інноватика в освіті, дизайні та мистецтві*: зб. матер. II всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю (м. Одеса, 24–25 квіт. 2025 р.). Одеса, 2025. С. 155–157.
7. Герц І. Танець як засіб засвоєння соціокультурного досвіду. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2021. № 2. С. 199–204. URL: <https://elib.nakkkim.edu.ua/handle/123456789/3568> (дата звернення: 26.07.2025).
8. Горбул Т. Діджиталізація культурної спадщини в Україні: аналіз особливостей в контексті розвитку цифрової культури. *Культурологічний альманах*. 2023. № 4. С. 212–218. DOI: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2023.4.29>.
9. Давимука С. Цифровізація мистецтва як вагомий тренд формування нової моделі культури: ретроспективний аналіз. *Народознавчі зошити*. 2025. № 1(181). С. 95–109. DOI: <https://doi.org/10.15407/nz2025.01.095>.
10. Капустін П. Штучний інтелект та генеративне мистецтво: синтез технологій і творчості. *Український мистецтвознавчий дискурс*. 2025. Вип. 1. С. 104–109. DOI: <https://doi.org/10.32782/uad.2025.1.10>.
11. Квецко О. Автентичний танець як основне джерело створення хореографічної постановки. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2021. Вип. 35. Т. 2. С. 43–49. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-2-7>.
12. Кулиняк М. Цифрова культурна спадщина як феномен цифрової культури. *Культурологічний альманах*. 2022. Вип. 3. С. 218–227. DOI: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2022.3.28>.
13. Лазоришин І. Українка як світло у живописі Марти Пітчук. Самобутня прикарпатська художниця творить талановиті картини-мотанки й допомагає ЗСУ. *Інтернет-ресурс газети Галичина*. 2024. 12 січ. URL: <https://galychyna.if.ua/analytic/ukrayinka-yak-svitlo-u-zhivopisi-marti-pitchuk-samobutnya-prikarpataska-hudozhnitsya-tvorit-talanoviti-kartini-motanki-y-dopomagaє-zsu/> (дата звернення: 26.07.2025).
14. Ллойд-Маєр О. Становлення медіамистецтва в Україні: соціокультурний контекст. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2025. № 1. С. 123–128. DOI: <http://10.32461/2226-3209.1.2025.327934>.
15. Народні українські танці. *TikTok*. URL: <https://www.tiktok.com/discover/%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D1%96%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%D1%82%D0%B0%D0%BD%D1%86%D1%96> (дата звернення: 25.07.2025).
16. Петрик О., Борзенков В., Волошина Л. Хореографія як танцювальне мистецтво. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. Вип. 84. Т. 2. С. 158–162. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/84-2-25>.
17. Ропецький В., Золотарчук Н., Столярчук Н. Національна ідентичність у сучасному українському образотворчому мистецтві: вплив традицій та інновацій. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2024. № 49. С. 234–242. DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi49.862>.
18. Руденченко А., Мешко А., Войцехівська І. Цифрове етномистецтво. *Актуальні проблеми сучасного дизайну*: матер. V міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 27 квіт. 2023 р.). Київ, 2023. С. 375–377. URL: https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/24797/1/APSD_2023_V2_P375-377.pdf (дата звернення: 26.07.2025).
19. Самченко В. Олег Шупляк, заслужений художник України. Найцінніша для мене – виставка у бойових локаціях на передовій. *УКРІНФОРМ*. 2022. 9 жовт. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/3587868-oleg-suplak-zasluzenij-hudoznik-ukraini.html> (дата звернення: 26.07.2025).
20. Фриз П., Мартинів О. Народний танець в контексті культурних трансформацій ХХ–ХХІ століття. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2023. Вип. 69. Т. 3. С. 98–103. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/69-3-14>.
21. Фук Р. Майже два десятки картин на шевченківську тематику написав художник із Тернопільщини. *Суспільне Тернопіль*. 2021. 10 берез. URL: <https://suspilne.media/ternopil/111981-majze-dva-desatki-kartin-na-sevcenkivsku-tematiku-napisav-hudoznik-iz-ternopilsini/> (дата звернення: 26.07.2025).
22. Храмова-Баранова О. Цифровий живопис: становлення та перспективи. *Культура і сучасність*. 2023. № 1. С. 49–55. DOI: <http://10.32461/2226-0285.1.2023.286781>.
23. Ясенев О. Вплив сучасних цифрових технологій на образотворче мистецтво. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. 2023. № 2. С. 106–110. URL: <https://journals.urau.ua/visnyknakkkim/issue/view/17038> (дата звернення: 26.07.2025).
24. Bakreski J. The impact of technological advancements on art – parallels between the renaissance, the discovery of photography, and the digital revolution. *Journal of Arts & Humanities*. 2022. Vol. 11, no. 4. P. 17–25. DOI: <https://doi.org/10.18533/jah.v11i04.2268>.
25. Digital art and cross-cultural connectivity in 2024. *Nonsuch Foundation*. URL: <https://nonsuchfoundation.com/digital-art-cross-cultural-connectivity/> (date of access: 26.07.2025).
26. Digital art as new modern global trend in socio-cultural space of Ukraine / V. Cherniyavskiy et al. *Amazonia Investiga*. 2022. Vol. 11, no. 60. P. 150–155. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2022.60.12.1>.

27. Dölkeles G. *Impact of contemporary technology on art and design*. Hershey PA, NY : IGI Global. 2025. 394 p. URL: https://www.researchgate.net/publication/385551658_Impact_of_Contemporary_Technology_on_Art_and_Design (date of access: 24.07.2025).
28. Gere C. Art of the digital age by bruce wands. *The Art Book*. 2007. Vol. 14, no. 2. P. 40–41. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1467-8357.2007.00803.x>.
29. Hapner E. Art of the digital age. *Visionary Art Collective*. 2024. Nov. 12. URL: <https://www.visionaryartcollective.com/blog/art-of-the-digital-age> (date of access: 26.07.2025).
30. Impact of digital technology on art. *1605 Collective*. 2023. Apr. 06. URL: https://1605collective.com/blogs/blogposts/impact-of-digital-technology-on-art?srltid=AfmBOopFakTb4_zAg35EA0SkeMXsEQOziVC1utKEtCizlph55In3xGk (date of access: 26.07.2025).
31. Kyomugisha A. The Intersection of art and technology: digital creativity. *Research invention journal of current issues in arts and management*. 2025. Vol. 4(1). P. 43–46. DOI: <https://doi.org/10.59298/RIJCIAM/2025/414346>.
32. Midjourney. URL: <https://www.midjourney.com/home> (date of access: 26.07.2025).
33. Nasution P. P. A., Ghani M. W. In the name of «Like this»: the appropriation of artwork in digital age. *International Journal of Creative and Arts Studies*. 2019. Vol. 6, no. 1. P. 33–43. DOI: <http://10.24821/ijcas.v6i1.3273>.
34. Oleg Shupliak – Official website. URL: <https://shupliak.art/> (date of access: 26.07.2025).
35. Song B. Redefining cultural identity in digital art practice: artistic journeys across cultural boundaries and ethnic. *Borders. Globalization, Art, and Education* / ed. by E. M. Delacruz, A. Arnold, A. Kuo, M. Parsons. Reston : National Art Education Association, 2009. P. 118–125. URL: https://www.researchgate.net/publication/349068786_Redefining_Cultural_Identity_in_Digital_Art_Practice_Artistic_Journeys_across_Cultural_Boundaries_and_Ethnic_Borders (date of access: 26.07.2025).
36. Wei W. The evolution of digital art: from early experiments to con-temporary practices. *International Journal of Literature and Art Innovation (IJLAI)*. 2024. Vol. 1, no. 1. P. 1–9. DOI: <http://10.70088/kqba1d92>.
37. Wu Y. Research on the role of digital art in cultural inheritance and innovation based on the philosophy of new media technology. *Scientific and Social Research*. 2025. Vol. 7, no 3. P. 172–178. DOI: <http://10.26689/ssr.v7i3.10047>.

REFERENCES

1. Atamanenko, Yu. (2025). Vykorystannia virtualnoi ta dopovненоi realnosti v audiovizualnykh tvorakh [The use of virtual and augmented reality in audiovisual works]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues of the Humanities*, 84(1), 47–54. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/84-1-7> [in Ukrainian].
2. Barkova, O., & Kulchytskyi, I. (2019). Yevropeyskyi ta ukrainskyi dosvid vykorystannia tsyfrovyykh tekhnolohii u sferi kultury [European and Ukrainian experience of using digital technologies in the field of culture]. *Tsyfrova platforma: informatsiini tekhnolohii v sotsiokulturnii sferi – Digital Platform: Information Technologies in the Socio-Cultural Sphere*, 2019, 3(2), 193–223. Retrieved from <https://lib.iitta.gov.ua/id/eprint/717853/1/Barkova%20Kulchytskyi%20Kultura%20vs%20Technology%20Forum%20materials%20.pdf> [in Ukrainian].
3. Basalyha, M. (2019). «Zakryvaiu im ochi, shchob pokazaty kharakter», – Marta Pitchuk pro seriiu kartyn «Motanka» [«I close their eyes to show their character» – Marta Pitchuk on the «Motanka» series of paintings]. *Suspilne. Ivano-Frankivsk – Public. Ivano-Frankivsk*. Retrieved from <https://suspilne.media/ivano-frankivsk/5307-zakryvaiu-im-ochi-sob-pokazati-harakter---marta-pitcuk-pro-seriu-kartin-motanka/> [in Ukrainian].
4. Bystriakova, V., Osadcha, A., & Pilhuk, O. (2017). Innovatsii ta tekhnolohii v suchasnomu mystetstvi [Innovations and technologies in contemporary art]. *Visnyk Lvivskoi Natsionalnoi Akademii Mystetstv – Bulletin of the Lviv National Academy of Arts*, 32, 189–199. DOI: <http://10.5281/zenodo.1068901> [in Ukrainian].
5. Biriova, O. (2023). Istoryko-kulturna spadshchyna Ukrainy: tsyfrovi tekhnolohii zberezhennta ta populyaryzatsiia v umovakh voienynykh dii [Historical and cultural heritage of Ukraine: digital technologies for preservation and popularization in conditions of military operations]. *Hrani – Grani*, 26(5), 90–94. DOI: <http://10.15421/1723106> [in Ukrainian].
6. Velychko, D. (2025). Syntez tradytsiynykh i tsyfrovyykh tekhnik u suchasnomu mystetstvi [Synthesis of traditional and digital techniques in contemporary art]. *Innovatyn v osviti, dyzaini ta mystetstvi: zb. mater. II vseukr. nauk.-prakt. konf. z mizhnar. uchastiu – Innovation in education, design and art: coll. of science papers of the II All-Ukrainian scientific-practical conference with international participation*. (pp. 155–157). Odesa: Universytet Ushynskoho [in Ukrainian].
7. Herts, I. (2021). Tanets yak zasib zasvoiennia sotsiokulturnoho dosvidu [Dance as a means of acquiring socio-cultural experience]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv – Scientific Journal “National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald”*, 2, 199–204. Retrieved from <https://elib.nakkkim.edu.ua/handle/123456789/3568> [in Ukrainian].
8. Horbul, T. (2023). Didzhytalizatsiia kulturnoi spadshchyny v Ukraini: analiz osoblyvosti v konteksti rozvytku tsyfrovoy kultury [Digitalization of cultural heritage in Ukraine: analysis of peculiarities in the context of digital culture development]. *Kulturolohichnyi almanakh – Culturological Almanac*, 4, 212–218. DOI: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2023.4.29> [in Ukrainian].
9. Davymuka, S. (2025). Tsyfrovizatsiia mystetstva yak vahomyi trend formuvannia novoi modeli kultury: retrospektyvnyi analiz [Digitalization of art as a significant trend in forming a new model of culture: a retrospective analysis]. *Narodoznachchi zoshyty – The Ethnology Notebooks*, 1(181), 95–109. DOI: <https://doi.org/10.15407/nz2025.01.095> [in Ukrainian].
10. Kapustin, P. (2025). Shtuchnyi intelekt ta heneratyvne mystetstvo: syntez tekhnolohii i tvorchosti [Artificial intelligence and generative art: a synthesis of technology and creativity]. *Ukrainskyi mystetstvoznavchyi dyskurs – Ukrainian Art Discourse*, 1, 104–109. DOI: <https://doi.org/10.32782/uad.2025.1.10> [in Ukrainian].

11. Kvetsko, O. (2021). Avtentychnyi tanets yak osnovne dzherelo stvorennia khoreorafichnoi postanovky [Authentic dance as the main source for creating a choreographic production]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues of the Humanities*, 35(2), 43–49. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-2-7> [in Ukrainian].
12. Kulyniak, M. (2022). Tsyfrova kulturna spadshchyna yak fenomen tsyfrovoi kultury [Digital cultural heritage as a phenomenon of digital culture]. *Kulturolohichnyi almanakh – Culturological almanac*, 3, 218–227. DOI: <https://doi.org/10.31392/cult.alm.2022.3.28> [in Ukrainian].
13. Lazoryshyn, I. (2024). Ukrainka yak svitlo u zhyvopysi Marty Pitchuk. Samobutnia prykarpatska khudozhnytsia tvoryt talanoviti kartyny-motanky y dopomahaie ZSU [Ukrainian woman as light in Marta Pitchuk's painting. An original Transcarpathian artist creates talented Motanka paintings and helps the Armed Forces of Ukraine]. *Internet-resurs hazety Halychyna – Online Resource of the Newspaper Halychyna*. Retrieved from <https://galychyna.if.ua/analytic/ukrayinka-yak-svitlo-u-zhivopysi-marti-pitchuk-samobutnya-prikarpatska-hudozhnitsya-tvorit-talanoviti-kartini-motanky-y-dopomagaye-zsu/> [in Ukrainian].
14. Lloid-Maier, O. (2025). Stanovlennia mediamystetstva v Ukraini: sotsiokulturnyi kontekst [Formation of media art in Ukraine: socio-cultural context]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv – Scientific Journal “National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald”*, 1, 123–128. DOI: <http://10.32461/2226-3209.1.2025.327934> [in Ukrainian].
15. Narodni ukrainski tantsi [Ukrainian folk dances]. *TikTok*. Retrieved from <https://www.tiktok.com/discover/%D0%B0%D0%B0%D1%80%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D1%96%D1%83%D0%BA%D1%80%D0%B0%D1%97%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D1%96%D1%82%D0%B0%D0%BD%D1%86%D1%9> [in Ukrainian].
16. Petryk, O., Borzenkov, V., & Voloshyna, L. (2025). Khoreografia yak tantsiuvalne mystetstvo [Choreography as a dance art]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues of the Humanities*, 84(2), 158–162. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/84-2-25> [in Ukrainian].
17. Ropetskyi, V., Zolotarchuk, N., & Stoliarchuk, N. (2024). Natsionalna identychnist u suchasnomu ukrainskomu obrazotvorchomu mystetstvi: vplyv tradytsii ta innovatsii [National identity in contemporary Ukrainian fine art: the influence of traditions and innovations]. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku – Ukrainian culture: the past, modern ways of development*, 49, 234–242. DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi49.862> [in Ukrainian].
18. Rudenchenko, A., Meshko, A., & Voitsekhivska, I. (2023). Tsyfrove etnomystetstvo [Digital ethno-art]. *Aktualni problemy suchasnoho dyzainu : mater. V mizhnar. nauk.-prakt. konf. – Current problems of modern design: materials of the V international scientific-practical conference*. Kyiv: KNUTD (pp. 375–377). Retrieved from https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/24797/1/APSD_2023_V2_P375-377.pdf [in Ukrainian].
19. Samchenko, A. (2022). Oleh Shupliak, zasluzhnyi khudozhnyk Ukrainy. Naitsinnisha dla mene – vystavka u boiovykh lokatsiyakh na peredovii [Oleh Shupliak, Honored Artist of Ukraine. The most valuable for me is the exhibition in combat zones at the front]. *UKRINFORM*. Retrieved from <https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/3587868-oleg-suplak-zasluzenij-hudoznik-ukraini.html> [in Ukrainian].
20. Fryz, P., & Martyniv, O. (2023). Narodnyi tanets v konteksti kulturnykh transformatsii XX-XXI stolittia [Folk dance in the context of cultural transformations of the XX-XXI century]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk – Current Issues of the Humanities*, 69(3), 98–103. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/69-3-14> [in Ukrainian].
21. Fuk, R. (2021). Maizhe dva desiatky kartyn na shevchenkivsku tematyku napysav khudozhnyk iz Ternopilshchyny [Almost two dozen paintings on Shevchenko's theme were painted by an artist from Ternopil region]. *Suspilne Ternopil – Public Ternopil*. Retrieved from <https://suspilne.media/ternopil/111981-majze-dva-desatki-kartin-na-sevchenkivsku-tematiku-napisav-hudoznik-iz-ternopilsini/> [in Ukrainian].
22. Khranova-Baranova, O. (2023). Tsyfrovyi zhyvopys: stanovlennia ta perspektyvy [Digital painting: formation and prospects]. *Kultura i suchasnist – Culture and Contemporaneity*, 1, 49–55. DOI: <http://10.32461/2226-0285.1.2023.286781> [in Ukrainian].
23. Yaseniev, O. (2023). Vplyv suchasnykh tsyfrovykh tekhnolohii na obrazotvorche mystetstvo [The influence of modern digital technologies on fine art]. *Visnyk Natsionalnoi akademii kerivnykh kadrov kultury i mystetstv – Scientific Journal “National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts Herald”*, 2, 106–110. Retrieved from <https://journals.uran.ua/visnyknakkim/issue/view/17038> [in Ukrainian].
24. Bakreski, J. (2022) The impact of technological advancements on art –parallels between the renaissance, the discovery of photography, and the digital revolution. *Journal of Arts & Humanities*, 11(04), 17–25. DOI: <https://doi.org/10.18533/jah.v11i04.2268>.
25. Digital art and cross-cultural connectivity in 2024. *Nonsuch Foundation*. Retrieved from <https://nonsuchfoundation.com/digital-art-cross-cultural-connectivity/>.
26. Cherniyavskyi, V., Dubrivna, A., Cherniyavskyi, K., Galchynska, O., & Bilozub, I. (2022). Digital art as new modern global trendin socio-cultural space of Ukraine. *Amazonia Investiga*, 11(60), 150–155. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2022.60.12.1>
27. Dölkeles, G. (2025). *Impact of contemporary technology on art and design*. Hershey PA, NY: IGI Global. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/385551658_Impact_of_Contemporary_Technology_on_Art_and_Design.
28. Gere, C. (2007). Art of the digital age by bruce wands. *The Art Book*, 14(2), 40–41. DOI: <https://doi.org/10.1111/j.1467-8357.2007.00803.x>.
29. Hapner, E. (2024). Art of the digital age. *Visionary Art Collective*. Retrieved from <https://www.visionaryartcollective.com/blog/art-of-the-digital-age>.
30. Impact of digital technology on art. (2023). *1605 Collective*. Retrieved from https://1605collective.com/blogs/blogposts/impact-of-digital-technology-onart?srsltid=AfmBOopFakTb4_zAg35EA0SkeMXsEQOziVC1utKEtCizlph55In3xGk.

31. Kyomugisha, A. (2025). The intersection of art and technology: digital creativity. *Research invention journal of current issues in arts and management*, 4(1), 43–46. DOI: <https://doi.org/10.59298/RIJCIAM/2025/414346>.
32. Midjourney. *midjourney*. Retrieved from <https://www.midjourney.com/home>.
33. Nasution, P. P. A., & Ghani, M. W. (2019). In the name of «Like this»: the appropriation of artwork in digital age. *International Journal of Creative and Arts Studies*, 6(1), 33–43. DOI: <http://10.24821/ijcas.v6i1.3273>.
34. Oleg Shupliak – Official website. *shupliak.art*. Retrieved from <https://shupliak.art/>.
35. Song, B. (2009). Redefining cultural identity in digital art practice: artistic journeys across cultural boundaries and ethnic. *Borders. Globalization, Art, and Education*. (pp. 118–125). Reston: Natonal Art Education Association. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/349068786_Redefining_Cultural_Identity_in_Digital_Art_Practice_Artistic_Journeys_across_Cultural_Boundaries_and_Ethnic_Borders.
36. Wei, W. (2024). The evolution of digital art: from early experiments to con-temporary practices. *International Journal of Literature and Art Innovation (IJLAI)*. 1(1), 1–9. DOI: <http://10.70088/kqba1d92>.
37. Wu, Y. (2025). Research on the role of digital art in cultural inheritance and innovation based on the philosophy of new media technology. *Scientific and Social Research*, 7(3), 172–178. DOI: <http://10.26689/ssr.v7i3.10047>.